Cum se raportează un credincios la subiectul Coronavirus (COVID-19)?

Cum se raportează un credincios la subiectul Coronavirus (COVID-19)?

Totul a început probabil într-o piață din Wuhan, China, și s-a răspândit rapid în întreaga lume. În decembrie 2019, autoritățile chineze au înregistrat primele infecții cu o boală pulmonară necunoscută anterior. Aproape 30 de persoane au fost identificate până la sfârșitul anului trecut. La începutul lunii ianuarie 2020, mass-media din străinătate a relatat pentru prima dată despre acest subiect.

De atunci, boala s-a răspândit în toată lumea, iar mass-media a raportat pe larg și a avertizat. Guvernele au creat celule de criză. Oamenii au intrat în panică, temându-se de o pandemie.

Câteva date

În acest context este justificată întrebarea: Cum ne raportăm noi, cei credincioși, la această boală? Și mai ales: Ce spune Biblia despre aceasta? Există, de fapt, indicii în Biblie? Trebuie să intrăm în panică? A început perioada sfârșitului? Nu, timpul sfârșitului nu a început.

Nu există niciun motiv să intrăm în panică; totuși, trebuie să abordăm cu luciditate subiectul și, mai ales, să ne rugăm cu stăruință pentru cei afectați și pentru cei care se tem; să ne rugăm, de asemenea, ca Dumnezeu să folosească declanșarea acestei boli ca o oportunitate ca oamenii să se preocupe cu Evanghelia și să accepte mesajul mântuirii în Hristos.

Dar mai întâi să vedem câteva date. Faptul că pământul este afectat de epidemii nu este un lucru nou. Tuberculoza, SIDA și malaria (o boală tropicală) sunt de mulți ani în vârful bolilor infecțioase mortale. În fiecare an, la nivel mondial, sunt înregistrate două, trei milioane de decese pentru fiecare dintre aceste trei boli.Dar despre aceasta se vorbește uimitor de puțin. Se pare că ne-am obișnuit cu aceste cazuri, chiar dacă este vorba despre oameni care trec neîmpăcați cu Dumnezeu în veșnicie. Sunt afectați chiar și frați de credință.

Potrivit OMS (Organizația Mondială a Sănătății), doar în Germania mor între 15.000 și 20.000 de persoane pe an din cauza efectelor gripei – cel mai adesea persoane în vârstă și bolnave. Despre acest lucru se spune surprinzător de puțin. Cancerul – un alt flagel al umanității – ucide în fiecare an peste 200.000 de oameni în Germania.

Privind în istorie, observăm că pandemiile nu sunt un fenomen doar al timpului nostru. În secolul al XIV-lea, ciuma a decimat peste 25 de milioane de europeni. În secolul al XIX-lea, tot din cauza ciumei, au murit peste 10 milioane de oameni. Gripa spaniolă, care a apărut după Primul Război Mondial, in primele șase luni a ucis peste 20 de milioane de oameni; în 1957, gripa asiatică a ucis peste un milion de oameni, iar în 1968, gripa Hong Kong, 700.000 de oameni. Consecințele virusului SARS, prima epidemie globală din secolul al XXI-lea, cu aproximativ 800 de morți, au fost relativ minore în comparație cu celelalte epidemii.

Astăzi nu pot fi prevăzute cifrele înregistrate la finalul epidemiei provocate de Coronavirus. Dar, nu este vorba doar de cifre și de date, ci este vorba de oameni. Simțim și suntem alături de toți aceia care sunt afectați direct sau indirect. Este vorba despre oameni pe care i-a creat Dumnezeu, pe care El îi iubește și pe care dorește să-i salveze.

Și totuși, ne punem întrebarea: Noi, cei credincioși, cum ne raportăm la această boală și ce spune Biblia despre ea?

Epidemii în Noul Testament

Cuvântul „epidemie” sau „molimă” apare de trei ori în Noul Testament. În Fapte 24.5, apostolul Pavel este considerat de acuzatorii săi ca fiind o „ciumă”. Aici cuvântul este folosit în mod evident în sens figurat, peiorativ. Cu toate acestea, două pasaje din evanghelii vorbesc despre o ciumă sau molimă reală. Domnul Isus vorbește despre aceasta în:

- Matei 24.7: „Se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete și epidemii, și cutremure în diferite locuri.”
- Luca 21.11: „Vor fi și cutremure mari în diferite locuri, și foamete și epidemii; și vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari din cer.”

Fără îndoială, Domnul vorbește despre epidemii care urmau să aibă loc în viitor. Ne punem, așadar, întrebarea dacă ceea ce trăim noi astăzi este o împlinire a acestei profeții. Răspunsul la această întrebare este univoc: Nu! Contextul discursului Domnului Isus arată clar că El nu vorbea despre timpul harului, ci despre timpul necazului celui mare care va veni asupra pământului după răpirea celor credincioși. Aceste versete sunt adesea citate când este vorba despre conflicte militare, cutremure sau pandemii din vremea noastră. Dar nu acesta este sensul cuvântului. Întotdeauna au existat războaie, epidemii și foamete. Ceea ce prezice Domnul Isus în pasajele citate nu este în legătură directă cu situația actuală. Domnul nu ne avertizează pe noi, credincioșii, ci avertizează rămășița iudaică dintr-un timp viitor. Să distingem între ceea ce se referă la Israel și la evreii din viitor și ceea ce se referă la noi astăzi.

Epidemiile din zilele noastre nu sunt „începutul durerilor” (Matei 24.8). Există, cel mult, semne ale timpului, care ne arată clar că evenimentele mari sunt anticipate.

Epidemii în Vechiul Testament

Cuvântul „ciumă” îl găsim și în Vechiul Testament. De două ori îi amintește Dumnezeu poporului Său de „plăgile Egiptului” sau de „bolile Egiptului” (Deuteronom 7.15; 28.60). Se pare că acolo au existat boli recurente de care oamenii mureau.

Apoi în Deuteronom 32.24 se vorbește despre o „molimă amară” (în textul de bază apare un alt cuvânt decât în cele două versete citate mai sus). În Isaia 28.2 se vorbește despre un „vârtej distrugător”. Același termen apare din nou în Psalmul 91.6 care începe cu aceste cuvinte mângâietoare: „Cel care locuiește în locul ascuns al Celui Preaînalt va rămâne la umbra Celui Atotputernic” (Psalmul 91.1). În versetele 5 și 6 citim apoi: „Nu te vei teme de groaza nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de pieirea care pustiește în plină zi”. Fără îndoială, aceste cuvinte se referă profetic la rămășița viitoare a iudeilor. Cu toate acestea, cuvintele le putem aplica practic la viața noastră. Cum ne simțim noi când auzim cât de mult se răspândește Coronavirusul și că ne-ar putea afecta pe noi sau pe oamenii din jurul nostru?! Încă o dată: „Nu te vei teme de groaza nopții ... nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de pieirea care pustiește în plină zi.” Citiți în liniște întregul psalm!

Suntem recunoscători pentru asistența medicală și, de asemenea, pentru faptul că trăim într-o țară în care autoritățile depun eforturi mari pentru ajutarea persoanelor afectate și pentru stoparea răspândirii bolii. Și totuși știm că, în definitiv, suntem în mâna Domnului. Noi ne aflăm în „locul ascuns al Celui Preaînalt” și la „umbra Celui Atotputernic” (Psalmul 91.1). „Adăpostul meu și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred” (Psalmul 91.2). El ne va salva de „ciuma distrugătoare” (Psalmul 91.3). „El va porunci îngerilor Săi pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale” (Psalmul 91.11). „Ei te vor purta pe mâini, ca să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră” (Psalmul 91.12). El ne va arăta mântuirea Lui (Psalmul 91.16).

Nu intrați în panică, dar fiți atenți!

Un virus, precum este Coronavirusul, îi sperie pe mulți oameni. Noi, credincioșii, nu facem excepție. Și apostolul Pavel a cunoscut temeri și griji. Pavel a vorbit odată – deși într-un context diferit – despre „mult necaz și strângere de inimă” (2 Corinteni 2.4). El scrie în Romani: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necaz sau strâmtorare sau persecuție sau foamete sau lipsă de îmbrăcăminte sau primejdie sau sabie?” Acest verset răspunde într-o oarecare măsură întrebării noastre; el ne arată cel puțin două lucruri:

- Există necazuri și temeri (chiar persecuții și amenințări cu moartea): ele sunt reale și fac parte din viața noastră. Să nu ne rușinăm că ne temem din această cauză.

- Orice s-ar întâmpla, nimic nu ne poate despărți de dragostea Domnului nostru, „de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus, Domnul nostru” (Romani 8.39). Această afirmație ne oferă liniște sufletească.

Înțelegem că nu există niciun motiv de a intra în panică. Pe de o parte, trebuie să fim conștienți că, în general, presei îi place să abordeze astfel de „subiecte negative” și că ea nu le relatează întotdeauna obiectiv. Uneori avem impresia că în zilele noastre este ca odinioară în Atena, când oamenii nu-și petreceau timpul cu nimic altceva decât „să spună și să audă noutăți” (Fapte 17.21). Tocmai presa este aceea care stârnește panica exagerată. Mass-media digitală și rețelele de socializare precipită, de asemenea, lucrurile. Pe de altă parte, să nu uităm că suntem în mâinile lui Dumnezeu. Domnul nostru este întotdeauna cu noi! Răspândirea Coronavirusului nu scapă nicio clipă de sub controlul Său. Să fim tari în credință!

Cu toate acestea, credința nu este arogantă, adică noi, credincioșii, nu trebuie să abordăm neglijent situația. Să nu trecem cu vederea instrucțiunile de protecție, ci să le respectăm și, desigur, să urmăm instrucțiunile oficiale și să nu le nesocotim (Romani 13.1,2). De asemenea, să îngrijim de ceea ce este bine înaintea oamenilor (2 Corinteni 8.21). Cine este afectat va avea, desigur, nevoie de asistență medicală (Luca 5.31).

O vorbire din partea lui Dumnezeu

Chiar dacă informațiile despre ciumă și epidemii din Noul Testament nu se referă direct la timpul nostru, putem folosi astfel de situații, în care oamenii sunt din ce în ce mai înfricoșați și îngrijorați, pentru a le vesti Evanghelia. Mai ales în fazele de incertitudine și de instabilitate, oamenii sunt mai deschiși la mesajul Evangheliei. Putem și – ar trebui – să folosim aceste oportunități pentru a atrage oamenilor atenția asupra salvării de la un pericol mult mai mare, și anume să fie pierduți pentru totdeauna. Avem cel mai bun mesaj din toate timpurile, avem mesajul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți (1 Timotei 2.4).

Concluzie

Coronavirusul nu trebuie să ne bulverseze. El reprezintă un mesaj serios din partea lui Dumnezeu către oameni. Iar noi, cei credincioși, trebuie să procedăm în mod responsabil și nu cu ușurință. Să avem încredere în marele nostru Dumnezeu, care are totul sub control și în ale Cărui mâini suntem în siguranță!